

ئاسۆکانی خویندنه وهی دهق

شاعر له بهر تیشکی خویندنه وهی جۆراوجۆردا

عەلی قاسمی
(نهغه ده)

پێکهێنەرەکانی ئەدەبیات- شیعریش وهک ژانریکی ئەدەب- له ناو زماندا دهگۆرین، به لام نابێ ئەوه مان له بیر بچێ که دواتر و دواي دارپێژان له زمانى ناخاوتن دهبنه وه و له پرۆسه يه کى تری زمانیدا، به شپوهى زنجیر له ماوه يه کى زهمانى دوورودرێژدا تیکه له به زمان دهبنه وه و دهسوێن و کارکردى جوانى ئەدەبیاتیان نامیتێ، هەر تۆدۆرۆف دهلێ: «ئەوه ندهى زمانى ئەدەبى له زمانى ناخاوتن زیاتر دوور کهوتته وه، ههم بهم پیتیه رادهى ئەدەبیه تى زیاتر دهپیتته وه» (٢).

ئێستا ئەم پرسىاره دیتته ئاراهه: تۆ بلیتی رادهى تیکه یشتن له شاعر به لای ههموو خویننه رانه وه وهکو يه ک بێ؟ تۆ بلیتی ههموو شیعریک به هاسانى و به بێ هه بوونى پاشخانیتى تیبۆریک خۆى به دهسته وه بدا؟ تۆ بلیتی بۆ ویننه، ئەو کهسه ی به هاسانى له شیعری (هێمن) دهگا، هەر بهم هاسانى بهش بتوانی خه وه بهردینه ی (سواره) بهخوینیتته وه؟

ئێمه دهتوانین خویننه رى دهقه ئەدەبیه کان به دوو دهسته ی کارا و ناکارا دابهش بکهین، هەر له بهرایى ئەم دابهشکردنه دا دهتوانین ئاوا باس له شاعر و خویننه ر بپیننه ئاراهه:

١- شیعری کارا.

٢- شیعری ناکارا.

٣- خویننه رى کارا.

٤- خویننه رى ناکارا.

بهم شپوهيه چوار جۆر پیتوهندى دهگه له شپۆقه و مانا دیتته ئاراهه:

شیعری کارا \longleftrightarrow خویننه رى کارا

شیعری ناکارا \dashrightarrow خویننه رى کارا

شیعری کارا \dashleftarrow خویننه رى ناکارا

شیعری ناکارا \dashleftarrow خویننه رى ناکارا^(٣)

شاعر روویکه ردیكى جوانیناسانه ی زمانیه که ته نیا خۆى توانای پیناسه ی خۆى هه يه ئەگینا زۆر به هاسانى له زمانى ناخافتن و پیتوهندى نه دهکراهه، شاعر ته نیا و ته نیا کاتیک مانا به رهه م دیتێ که وشه له گه له وشه کانى بهر و دواي خۆى له کارکردیكى میکانىکیدان بن، به وته يه کى تر، وشه له ناو شاعردا به سه رنجدان به ته وه رده ی هاو نشینی (حضور) و ته وه رده ی جینشینی (غیاب) دا و له ته ک وشه کانى تر دا دهتوانن له پرۆسه ی به رهه م هینانى مانادا ده ورگێر بن، ئەویش به گوێره ی خویندنه وه ی خویننه ر.

تۆدۆرۆف دهلێ: «زمان نیزامیكى سه مبولیکى پله يه ک و ئەدەبیات نیزامیكى سه مبولیکى پله دووه» (١). به پیتی ئەم بۆچوونه، راسته ماکه و

(١) له دهستهی یه کهمدا ههم خۆینه ر و ههم دهق به چالاکى له گۆره پاندان و دهق توپژه جيا جياکانى مانای له هه ناوی خۆیدا هه شار داوه که به بیج شاره زایی خۆینه ر، ئەده بیه تی دهق خۆیا نابێ و به تیگه بیشتنی باو له شیعرى رابردوو، ئەم شیعرانه خۆیان به دهسته وه نادهن. نموونه ییبه ک:

نیاز

«ئه وه ندهی تینوویه تی گۆلی

نه بۆ ههور

نه بۆ زه ریا

- خۆشه ویسته ئاو-

به قهت گۆرانی شنه با

نه بۆ شه ر و

نه بۆ ناشتی

- گه وره یه خاک-

وه کو پیکه نینی مندا ل

نه بۆ مه رگ

نه بۆ ژیا ن

- جوانه دایک-

ئه وه ندهی ئازادیی مرۆف

نه بۆ په رستن

نه بۆ لاری بوون

- عاشقه خوا-(٤)

- عاشقه خوا -

خۆینه ندهی (٢)

نه بۆ ههور

نه بۆ زه ریا

- خۆشه ویسته ئاو -

نه بۆ شه ر و

نه بۆ ناشتی

- گه وره یه خاک -

نه بۆ مه رگ

نه بۆ ژیا ن

- جوانه دایک -

نه بۆ په رستن

نه بۆ لاری بوون

- عاشقه خوا -

خۆینه ندهی (٣)

- خۆشه ویسته ئاو -

- گه وره یه خاک -

- جوانه دایک -

- عاشقه خوا -

خۆینه ندهی (٤)

- خۆشه ویسته ئاو-

نه بۆ ههور

نه بۆ زه ریا

- گه وره یه خاک-

نه بۆ شه ر و

نه بۆ ناشتی

- جوانه دایک-

نه بۆ مه رگ

نه بۆ ژیا ن

- عاشقه خوا-

نه بۆ په رستن

نه بۆ لاری بوون.

خۆینه ندهی (٥)

نه بۆ زه ریا

نه بۆ ههور

ئه وه ندهی تینوویه تی گۆلی

- خۆشه ویسته ئاو-

راسته تیوری پیکهاته شکینی دریدا، باسی جزوور و غیاب و دوو جه مسه ری بوونی فه لسه فه هه ر له چاخى کۆنه وه تا ئیمرو دهکا، به لام له گشتیتیرین باسدا ده لێ: ئەگه ر بۆ وینه بیناسازیک بچیتته ناو بینایه که وه و بیناکه ی به که یف نه بی، ده لێ ئەگه ر من بام، هه ر به م که ره سه گه له بنیایه کی تر، به پیکهاته یه کی ترم دروست ده کرد- دیاره باسه که ی دریدا له سه ر نقیسار و فه لسه فه یه - سه یرکه ن شاعیری شیعرى «نیاز» چۆن چۆنی مه ه نده ی شیعره که ی کردووه و بۆ خۆینه نده وه ی پیکهاته شکینانه ئەم شیعره چۆن خۆی به ده سه ته وه ده دا:

خۆینه نده ی (١)

ئه وه نده ی تینوویه تی گۆلی

- خۆشه ویسته ئاو-

به قهت گۆرانی شنه با

- گه وره یه خاک-

وه کو پیکه نینی مندا ل

- جوانه دایک -

ئه وه نده ی ئازادیی مرۆف

شبعری «سهریه خۆترین» له راستیدا شبعریکی غناییه که ههر له سهره تاوه به سنج کۆپله دابهشی دهکهین:

۱- سامانی بێ سنووری پاک
ههزاران خۆین...
ههزاران سهر...
تادزینت بۆ سهرم.
۲- سنووری سامانی سهرم! دهتپارێزم
وهک سهریه خۆ نیشتمانیک
وهک ئالا.

۳- ئالای نیشتمانم له شهکانه وهدا
تا سهرکهوتتم
تا دزینت بۆ ئامیژم
من سهریه خۆترین دز

له لهشتا
له چاوتا
له قوولاییت... تێده پهرم
ئهوسا ههموو تۆیهک له خۆما
ههموو ساتیک له گه لهما
ئهی بێ سنووری پاک
ئهی دزراو..

له کۆپلهی یه که مدا ئاماده بوونیک راده گه یه نرئ تا گراوییه کهی ته نانهت ته گهر به نرخ و بایی ههزاران خۆین و ههزاران سهریش ته واو بێ، به سه هری بسپیئری، دیاره دپیری «تا دزینت بۆ سهرم» ته گهر بگه رپندریتته وه بۆ «دزینت بۆ ئامیژم» رهنگه له بواری ماناییه وه جوانتر بتوانی خۆی به دهسته وه بدا، هه رچه نده ئیمه چاک ده زانین شتیک که له ئامیژدا دهشاردریتته وه، ههشاردانی چه نده سهخته، هه ربۆیه له دپیری یه که مدا «سامانی بێ سنووری پاک» واته ئه وینداره کهی ده زه پین و سه ریدا دهشاریتته وه تا ئه وکاتهی ده بی بیدرکینێ.

له کۆپلهی دووه مدا «سنووری سامانی سهر» واته ئه وینداره کهی ده پارێزی وهک نیشتمان و ئالاکه ی، که رۆله کانی له پینا و سهریه خۆیی ئه ودا ئاماده ن سه ریان به خشن.

له کۆپلهی سێیه مدا ئه وین ده بیته گرکانیک «ئالای نیشتمانم له شهکانه وهدا» گراوی راست ویست و ئاره زووه کانی وه دیه پینا وه، به لام ئه م پیککه یشتنه ی که پێوسته زه مانی نه گه ییوه، هه ربۆیه جاری سهریه خۆترین «ده» / له له شیا / له چاویا.

ئه وه دوای زه ماوه ند که «ئه وسا هه موو تۆیهک له خۆما»، «هه موو ساتیک له گه لهما»، «ئهی بێ سنووری پاک» ئهی «دزراو» له و...

نه بۆ شه ر و
نه بۆ ناشتی
به قهت گۆرانی شنه با
- گه وره یه خاک -
نه بۆ مه رگ
نه بۆ ژیان
وهکو پیکه نینی مندال
- جوانه دایک -
نه بۆ په ره ستن
نه بۆ لاری بون
ئه وه نده ی ئازادی مرۆش
- عاشقه خوا -

ئهم شبعره به م پیکهاته دهوله مه نده وه له رواله تدا ساکار دیتته به رچاو، که چی کاتج تیی ده فکری و لایه جوانه کانی خۆیا ده که ی، تازه ئه م تاموچیتته ی ده قیکی ئه ده بی ده یبه خشی ده رده که وئ، له راستیشدا خۆپندنه وه ی ده ق، یانی ده رخستنی لایه جوان و ته کنیکا و یبه کانی.

نمونه ی دوو:

سهریه خۆترین

«سامانی بێ سنووری پاک

ههزاران خۆین...

ههزاران سهر...

تا دزینت بۆ سهرم.

سنووری سامانی سهرم! دهتپارێزم

وهک سهریه خۆ نیشتمانیک

وهک ئالا،

ئالای نیشتمانم له شهکانه وهدا

تا سهرکهوتتم

تا دزینت بۆ ئامیژم

من سهریه خۆترین دز

له لهشتا

له چاوتا

له قوولاییت... تێده پهرم

ئهوسا ههموو تۆیهک له خۆما

ههموو ساتیک له گه لهما

ئهی بێ سنووری پاک

ئهی دزراو...» (۵)

خۆپندنه وه ی نمونه ی دوو:

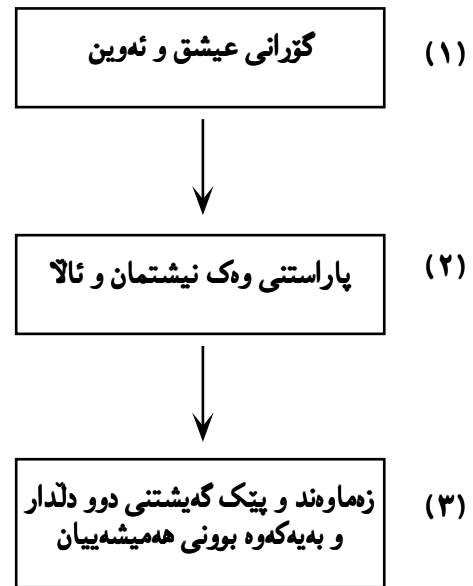
پێکهاتهی کۆیله کانی شیعی «سه‌ریه‌ خۆترین»:

جینگای هه‌واریان، کۆیستانی دوور بوو
نه‌ کۆج ما، نه‌ خێل، نه‌ کۆیستان کردن
ره‌وه‌ند به‌ ناوی گهرمه‌سێر مردن» (٧)

ئه‌گهر ئهم دوو شیعره‌ بدری به‌دهستی خۆینه‌ریکی کارا
و ره‌خنه‌گریکی چالاک ده‌توانی چی لێهه‌لکریتی؟ یان با
بلیتی چ خۆیندنه‌وه‌یه‌کی بۆیان ده‌بی که له‌گه‌ل
خۆیندنه‌وه‌ی ره‌خنه‌گر، یان خۆینه‌ریکی تر جیاوازی
هه‌بی؟ جگه‌ له‌ شیعی دووهم که ئه‌ویش کاتیکی بته‌وی
له‌ بواری کۆمه‌لناسییه‌وه‌ لێکی بده‌یه‌وه‌ که «ده‌سه‌لات»
کۆیستان و جی هه‌واری هه‌وارچیسانی کردۆته‌ قۆرغ و
پاوانی خۆی و خێل نه‌ک هه‌ر ناتوانن به‌ره‌و ژوور
هه‌لکشین، به‌لکو به‌ ناچار داگه‌پاون و به‌ناوی
«گهرمه‌سێر» مردوون.

لێره‌ به‌ باوه‌ری من خۆینه‌ری کارا ده‌گه‌ل دوو به‌ره‌می
سست و ناکارا به‌ره‌و پوه‌یه‌ که هه‌ردوو به‌ره‌م به‌ یه‌کجار
خۆیندنه‌وه‌ خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن. هه‌رچه‌نده‌ شک له‌م
پاستییه‌دا نییه‌ که هه‌ردوو شیعر هه‌ستیکی ناسکیان
تیاده‌، به‌تایبه‌تی لایه‌نی مۆسیقایه‌ - نه‌ک زمانه‌ -
شیعره‌کان توانیویانه‌ له‌ پازاندنه‌وه‌یانداندا رۆل و نه‌خشی
خۆیان بگین.

(ج) له‌ ده‌سته‌ی سییه‌مه‌دا، شیعی چالاک ده‌که‌وێته
به‌رده‌ستی خۆینه‌ری ناکارا، خۆینه‌ریکی که ناتوانی
پێوه‌ندییه‌کی پته‌و له‌گه‌ل شیعره‌که‌ بگرێ، بۆیه‌ هه‌ر
له‌جێوه‌ یا رده‌ی ده‌کاته‌وه‌ و وه‌ک ناشیعر ناوی ده‌با، یان
خۆیندنه‌وه‌یه‌کی وێرانی بۆی ده‌بی. لێره‌دا ئهم بۆچوونه
وه‌راست ده‌گه‌ری که هه‌ر شیعه‌ی ده‌بی به‌ تیسۆری تایبه‌ت
به‌خۆی و قۆناغی تایبه‌ت به‌ خۆی بخۆیندێته‌وه‌. بۆ وینه
تۆ بلیتی که‌سی که له‌ خۆیندنه‌وه‌ی شیعی کلاسیکدا
شاره‌زا و کارایه‌، بتوانی بۆ خۆیندنه‌وه‌ی شیعی
مۆدێرنیش وا کارا و چالاک له‌ مه‌یداندا بی؟ به‌ وته‌یه‌کی
تر تۆ بلیتی به‌ تیسۆری خۆیندنه‌وه‌ی شیعی کلاسیک
شیعی مۆدێرنیش بخۆیندێته‌وه‌؟ بێگومان نا، چونکه
ئه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌ل قۆناغه‌ جیاجیاکانی شیعی
نه‌یان توانیوه‌ بچنه‌ پیش، وه‌ک خۆینه‌ری ناکارا له‌ کاتی
خۆیندنه‌وه‌ی شیعی قۆناغه‌کانی تردا مامه‌له‌ له‌ ته‌ک
ده‌قدا ده‌کهن. هه‌رچه‌نده‌ خۆیان پێ خاوه‌نرابی، ده‌گه‌ل
که‌سیک که بۆ یه‌که‌مجار ئهم جوهره‌ شیعرانه‌ ده‌بینی هه‌یچ
جیاوازییه‌کیان نییه‌. با روه‌نتر بلیتم، تۆ بلیتی که‌سی که
شاره‌زا و چالاکیه‌کی به‌توانای بواری به‌یتنه‌ چۆن مامه‌له‌
له‌ ته‌ک ئهم شیعه‌دا بکا، ئه‌گهر تیسۆری خۆیندنه‌وه‌ی
شیعی قۆناغه‌کانی تری له‌زه‌بیدا نه‌بی؟ شیعیکی که
ته‌نانه‌ت که‌وانه‌ کراوه‌ و داخراوه‌کان و نوخته‌کانیش
بوونه‌ته‌ به‌شیک له‌ پێکهاته‌ی شیعه‌که‌ و په‌یامی خۆیان
به‌گوتی خۆینه‌ردا ده‌چرپین:

جاری ئه‌گهر بانه‌ه‌وی باسی زاوژی وشه‌ و به‌کاربردنی
هه‌ر وشه‌یه‌کی به‌ توێژ و لایه‌یه‌کی ماناییه‌وه‌ بکه‌ین
هه‌ویریکه‌ ناوی ژۆر ده‌با، ته‌نیا دوو نمونه‌ دێینه‌وه‌:

١- وه‌ک سه‌ریه‌ خۆ نیشتمانیک
وه‌ک ئالا.

«نیشتمان» و «ئالا» به‌ ئامرازی لێکچواندن «وه‌ک»
پاراستنی یاریان پێ شوپه‌یندراوه‌.

٢- ئالای نیشتمانم له‌ شه‌کانه‌وه‌دا

به‌ مانای گه‌یشتن به‌ ئاوات و ئامانجه‌کانییه‌تی.

(ب) ئه‌گهر پێوه‌ندییه‌کی پته‌و له‌گه‌ل شیعیکی ساکار
بیته‌ ئاراهه‌، ئایا ده‌توانی له‌ بواری چالاکیه‌ به‌خشییه‌وه‌
راست ئهم خه‌سه‌له‌ته‌ی هه‌بی که له‌ به‌شی «ئه‌لف»دا
ئاماره‌مان پێکرد؟ سه‌رنجیه‌کی ئهم دوو شیعه‌ بده‌ن:
نموونه‌ی یه‌ک:

بیرۆزبایی

«وا نه‌ورۆزه‌..»

هه‌ست و نه‌ستم له‌ دووری تۆ..

هه‌ر مه‌پرسه‌ چه‌ند ئالۆزه‌

به‌لام بۆ دلدا نه‌وه‌ی من

هه‌نده‌ به‌سه‌..

لیم قه‌بوول که‌ی..

سلاو و جیژنه‌ پیرۆزه‌» (٦)

نموونه‌ی دوو:

پاگواستن

«جاران به‌هاران، خێل به‌ره‌و ژوور بوو

که چی ..

«- باسی چیم نه کرد؟
- خه ریک بووی رازی کچه لیتله کانی ناو مه عبده
دووره کانت
بو ده درک اندم

* * *

نهم سهره بابان ویرانه ی من چهنده رازی
سهر به مۆری تیدایه
[بیاندرکینم
نه گهر وشهم له ته لیسمی نهم قاموسه تپه ری
رهنگی سوورم: (کچینی ساردی به لالووک و هندی
شتی تریش
ناوم: (دیوه خانی وههم و کوری سه هۆل و هندی شتی
تریش
مهرگم: (شتیکه ناهیتلی چاوه روانی کچه سپیه کانی
دوای من
بگا به بلوغ هیچی تریش.)
درهنگان ده مه دیوئ به ناو خوینی وشه دا بگه ریحه وه و
کوژتاییم نه یه
که چی له شکر تیک به ناومدا تپه ده ری و
خاپوورم ده کا]. (۸)

(د) خراپترین شیوهی خویندنه وه له به شی خویندنه ری
ناکارا و شیعی ناکارادا به دی ده کری، چونکه ههر دوو
لا، لاوازن. نه شیعیر توانایه کی له ناخدا هه لگری هه یه،
نه خویندنه ری توانای خویندنه وه شیعیر هه کی هه یه، هه ربویه
به خراپترین شیوهی خویندنه وهی ناوزه ده ده که یین.

پهراویزه کان:

- ۱- بو طیقای ساختارگرا، تزوتان تودوروف، ترجمه ی
محمد نبوی، مؤسسه ی انتشارات آگاه، ص ۳۳.
- ۲- هه مان سه رچاوه، ل ۳۳.
- ۳- بو طیقای نو جلد ۱، زیر نظر منصور کوشان،
بهار (۱۳۷۴)، ره یافت های معنایی شعر، محمد رضا
محمدی آملی، ص ۵۶.
- ۴- هه ر هیچ ته نیا، ده فته ره شیعیر، محمه ده
نه حمه دی، چاپی عابید، ل ۶۲.
- ۵- شینترین به تال، ده فته ره شیعیر، یونس ره زایی،
چاپی عابید، ل ۹۸.
- ۶- نو قلی، ده فته ره شیعیر، غه رب پشه ری، چاپی
ماردین، چاپی یه که م (۲۰۰۱)، ل (۱۷۰).
- ۷- سه رچاوه ی ژماره (۶)، ل (۱۷۴).
- ۸- سه روه، ژماره (۱۹۵)، ره زیه ری (۱۳۸۱)،
ل (۴۲)، ره سه وول سه وفی سه ولتانی.